

Some inspiring messages for a more peaceful world...

Inspired by Dr. Gerard Bodifée's book 'Oorlog, hoelang nog?' (published by Ertsberg) and due to the escalation of violence in the world, we did not only start concerts for a more peaceful world in 2024 in the frame of Early Music - Last Minute, but we also decided in December to begin to collect and to publish on social media, wishes for more peace...

We should not think that there is nothing we can do about this escalation of violence... but that every human being can simply do what is in their power to speak about and contribute to a more peaceful world... it is like the smallest pebble that also causes a ripple in the surface of the water, creating ever wider circles....

Hereby you can read a selection of those messages, thanks to Sigiswald Kuijken, minister of state Mark Eyskens, Dr. Gerard Bodifee, Bart Stouten, prof. Peter Waldner etc.

And this is only the beginning... to be continued!

Feel free to send also your words for a more peaceful world, in the language you prefer, to Passion Beyond Bach, by mail to earlymusic@passionbeyondbach.com

Thanks with all my heart!

— Karen Majelyne —

De verzuchting naar vrede is van alle tijden - en de realiteit van de oorlog evenzeer. Begrijpe wie begrijpen kan... Zeker is het feit, dat én vrede én oorlog in *elke* mens huizen. Daarom moeten we liefst niet praten alsof het probleem *buiten* ons lag, en alsof onze woorden het zullen oplossen. - Zou *Stilte* niet gepaster zijn? Zonder stilte, geen vrede...

De energie-slinger begon te slingeren bij de *big bang* (en dit is ook maar een beeld...), toen het leven ‘*begon*’... en de mens kan die beweging niet stilleggen. Vredelievendheid is daarom een (jawel) *kostbare tegendraadse houding*, een *poging* om met aanhoudende *zachtheid* de brute krachten te mildereren. Die zachte energie ligt mijns inziens besloten in de talrijke vormen en uitingen van *schoonheid*, en in het *bewust ervaren* daarvan - wáár ze ook te

vinden is, op welk moment en in welke situatie dan ook
(de *gewelddadigste* inbegrepen...). - Dat de mens schoonheid kàn
ervaren en ook zelf teweegbrengen, is zonder twijfel het sterkste wapen
tegen de oorlog binnen en buiten hem ...

Naar mijn aanvoelen is *Schoonheid* steeds met *spiritualiteit* verweven -
in de diepe oorsprong, en op duizenden wijzen... Maar wie dit verband
liever *niet wenst* te leggen, heeft zeker àndere wegen en gronden voor
zijn schoonheidservaring. De weg *richting vrede* heeft vele varianten...

(...*en so wie so* is wat ik hier schreef ook maar een *stamelen* ...)

— Sigiswald Kuijken —

« Tell me: what problem do you solve with a war? Don't you see that war
always makes things worse, much worse? »

— Dr. Gerard Bodifee —

EEN VREDESWENS VAN BART DE BARD

In tijden waarin Oekraïne en Gaza in vuur en vlam staan, moeten we
misschien opnieuw leren wat het betekent om mens te zijn. Niet door
grote gebaren, maar door de kleine, bijna onzichtbare handelingen die
liefde en begrip belichamen. Ooit zei iemand dat vrede begint met een
glimlach; laten we dat eens proberen, al is het maar in de spiegel.

We vergeten vaak dat in elk conflict gezichten zitten, verhalen, dromen
die onvervuld blijven. Misschien is het tijd om onze collectieve blik te
richten op die alledaagse menselijkheid die zo snel verloren gaat in de
schaduw van geweld. Laten we beginnen met luisteren naar de

fluisteringen van vrede die zelfs in de meest wanhopige stilte te horen zijn.

Moge onze zoektocht naar vrede niet eindigen bij het sluiten van een akkoord, maar beginnen bij de keuze om elke dag opnieuw mededogen te tonen. Want ware vrede is niet de afwezigheid van oorlog, maar de aanwezigheid van begrip en liefde in de harten van mensen die weigeren elkaar los te laten.

Mooi jaareinde wens ik u, een vredevol 2025.

— Bart Stouten —

Frieden und gegenseitige Wertschätzung auf allen Ebenen - im persönlichen, privaten, familiären, kollektiven und öffentlichen Leben - sind für das Gelingen unseres Zusammenlebens fundamental, entscheidend und unerlässlich. (Alte) Musik kann dazu beitragen, Frieden und Respekt, auch vor dem vermeintlich Fremden zu fördern, mehr Licht, Wärme, Liebe und Humanität, nach denen wir uns alle - ob bewusst oder unbewusst - so sehr sehnen, in die oft dunkle, kalte Welt zu bringen, diese so immer wieder aufs Neue zu erhellen und unsere Herzen zu erheben und zu erwärmen.

— Prof. Peter Waldner —

« Hoe bewaar jij je ziel als iedereen schreeuwt om oorlog? »

— Lucette Verboven —

“Peace cannot be kept by force; it can only be achieved by understanding.”

— Albert Einstein —

Als dochter van een verzetsman wiens eerste gezin in Auschwitz werd vermoord en die zelf zeven concentratiekampen en twee dodenmarsen overleefde, ben ik me scherp bewust van de schade die oorlog aanricht, door de generaties heen.

‘Nooit meer!’ bleek een vrome wens en hoewel we in onze contreien al bijna tachtig jaar in vrede leven, woedt er aan de grens met de Europese Unie een bloedige oorlog enverwoesten talloze gewapende conflicten mensenlevens.

Elke dag opnieuw spat de oorlogsretoriek van het scherm. Zelden hoor ik de stem van de rede, laat staan die van de vrede. Mensen worden murw geslagen met gruwelijke beelden, voelen zich machteloos, verliezen hun veerkracht en berusten in de gedachte dat ze niets kunnen doen.

Verzet begint met kleine daden en het geloof dat ieder van ons een steentje kan verleggen.

Laten we milder, vriendelijker, begripvoller zijn voor elkaar in plaats van, uit een vaak terechte verontwaardiging, te verdelen. Laten we elke dag opnieuw werken aan een warmere samenleving. Laat onze vredeswensen geen loze woorden zijn. Vrede begint in het hart van elk van ons...

— Ingrid Weinberger, auteur van ‘Samuels dochter’ —

Vrede behartigen is meer mens worden.

Het Darwiniaanse beginsel “the struggle for life and the survival of the fittest” is nog steeds actueel en wordt versterkt door individueel en

collectief egoïsme, veroveringsdrang, agressiviteit, nationalisme, xenofobie, eigen volk eerst-, America first-eisenprogramma's, machtsstrijd en oorlog. Dit is een wet van de geschiedenis waarvan de twee wereldoorlogen tijdens de vorige eeuw de meest verschrikkelijke hoogtepunten waren. Vandaag zijn er weer gevaarlijke conflicten in de wereld. En er wordt onvoldoende rekening gehouden met het feit dat de klimaatontwrichting de samenwerking, solidariteit en vrede tussen de inwoners van de planeet bemoeilijken en zelfs ondermijnen. Een planeet die bovendien relatief overbevolkt geraakt met wellicht 10 miljard aardelingen aan het eind van deze eeuw. Ten tijde van Christus waren er slechts ongeveer 300 miljoen mensen op aarde. Eigenbelang, individualisme, zelfverdediging, agressiviteit en oligopolistische concurrentie op de wereldmarkten beheersen steeds meer de intermenselijke en interstatelijke relaties. De huidige internationale toestand is hiervan de zeer tragische en bijzonder gevaarlijke illustratie. En dan gaan onze gedachten niet enkel naar het Midden-Oosten en Oekraïne maar ook naar de onmenselijke toestand in Oost-Congo, in Soedan en Tsjaad en in veel andere landen.

Als Afrika, waar de bevolking voor het de eind van de eeuw zal verdubbelen van 2 miljard naar 4 miljard mensen, verder blijft verwoestijnen, dreigen tientallen miljoenen klimaatvluchtelingen vanuit Afrika naar het noorden op te rukken met de bedoeling de Middellandse Zee over te steken om zich in het mildere Europa, ook op sociaal gebied, te vestigen. Wat zullen wij dan in Europa doen? Sommigen zullen zeggen: neen, neen. We moeten ons verdedigen en desnoods erop schieten en hun bootjes torpederen.

Reeds in een ver verleden hebben visionaire geesten gewezen op de dodelijke gevaren van het individuele en collectieve egoïsme. We kunnen beginnen met Boeddha, Confucius, Zoroaster, Socrates, Plato, Mithras en heel in het bijzonder een zekere Jezus Christus. Deze laatste persoon heeft door zijn leer en levenswijze aangetoond dat menselijk egoïsme leidt tot de uitroeiing van de menselijkheid en de zelfmoord van de mensheid. En deze waarheid is vandaag nog evidenter nu de mensheid beschikt over massavernietigingswapens en sommige

politieke leiders er dagelijks mee dreigen deze wapens in te zetten. Enkel een totale ommekeer van menselijke individuele en groepsinstincten, aan de mens genetisch overgeleverd tijdens het dierlijke bestaan van zijn verre voorouders, kan een oplossing bieden. De natuurlijke neigingen van agressiviteit, ik-zucht en veroveringsdrang moeten worden omgeturnd tot de enigszins onnatuurlijke deugden van de gratuite liefde, solidariteit, samenwerking, vredesstichting, zoeken naar rechtvaardigheid en waarheid. Deze deugden zijn zo onnatuurlijk dat zij niet zomaar van deze aarde zijn en in een aantal godsdiensten worden beschouwd als zijnde van goddelijke oorsprong. Ze zijn het resultaat van het woord Gods dat zegt dat God liefde is en de wijs geworden mens begrijpt dat de wenselijkheid van meer medemenselijkheid nodig is voor de overleving van de mens zelf.

Deze gedachte moet ons tot nadenken stemmen in deze prachtige kerk met haar geschiedenis en de ontroerende muziek die hier vandaag wordt gebracht.

Ik wil eindigen met een hulde aan Aylan, een kleine klimaatvluchteling die verdronk bij het oversteken van de Middellandse Zee.

Het jongetje lag dood op het strand, aangespoeld als een gestorven vis. Ik wist niet wie hij was en waarom hij daar lag. De foto greep mij aan want ze was de samenvatting, in ontelbare pixels, van onnoemelijke wreedheid en afgrondelijke (on)menselijke onbarmhartigheid. Later vernam ik dat het ging om een Syrisch jongetje, Aylan genaamd. Hij was drie jaar oud en lag op het strand in de Turkse badplaats Akyarlar. De foto vatte de tragiek samen van het vluchtelingenprobleem. Samen met zijn ouders probeerde hij te ontvluchten aan de verschrikkingen van het oorlogsgeweld. Het kleine gezin had plaatsgenomen in een gammel rubberbootje aan een Turkse kust met de bedoeling over te steken naar het Griekse eiland Kos, dat slechts een tiental kilometers verwijderd leek en waar vrede heerste. De ouders hadden een groot deel van hun spaargeld moeten afgeven aan de smokkelaars maar voor hen was het een laatste kans om weg te komen. Het scheepje was afgeladen vol met vertwijfelde mensen die schreeuwden en schreiden en zich soms worstelend vastklampten aan elkaar, zodra de boot zich hortend

voortbewoog in de woelig wordende Middellandse Zee. Een onverwachte windhoos stak op samen met de wanhopige gebeden van de opvarenden.

Tot het onvermijdelijke gebeurde en het bootje gevaarlijk slagzij begon te maken en kapseisde. De vader van Aylan had nog gepoogd zijn zoontje te redden maar uiteindelijk werden beiden door de ontketende zee opgeslokt. Dit gebeuren was helaas geen fake news. De volgende ochtend spoelde de kleine verdronken Aylan aan op het strand en bleef er liggen in het zand, zijn lichaampje in een haast foetale houding, alsof hij terug wilde naar de moederschoot. De hele wereld bekeek de foto en zelfs geharde xenofoben en racisten kregen het lastig.

Elk jaar verdrinken duizenden vluchtelingen in wellicht de mooiste zee op de planeet aarde, die Middellands wordt genoemd, en een reusachtig meer vormt tussen Europa en het reeds verschroeiende Afrika.

Ik kon toen niet nalaten mijn beroering neer te schrijven:

Is er een dode zeehond aangespoeld?

Een klein dolfijntje, onderkoeld,

Uit een boze zee verdreven?

Of een pak wrakhout geloosd

Uit een boot, die onervaren

In een plotse storm is uitgevaren?

Het antwoord is neerbliksemend

‘Maar, neen. Het is een mens,

Een wezentje met zijn gezichtje in het zand

Gedrukt in het natte strand,

Want ademen hoefde toch niet meer.

Terwijl de oceaan nauwelijks bewegend

Maar onbewogen en niet ontdaan

Zijn zielige melopee bleef zingen

*Het was een jongetje met een naam,
Kon mijn eigen kleinzoon zijn,
En toch maar eentje uit miljoenen
Met vader, moeder onder weg
Naar het land van Ergens,
Een beloofde land van vrijheid
En gastvrijheid waar mensen
Niet op mensen schieten
En niet het eigen volk eerst
Maar alle mensen eerst aan bod
Zouden moeten kunnen komen.
Een land van droom; geen moord.
Toen bleek het land van Ergens
Veeleer een land van Nergens
De droom verdampte met het water
Van de zee die wild golfde om zich heen
Geen talen kunnen nog vertalen
Hoe cynisch woorden kunnen zijn
Als palindromen worden opgehoest
Want dan wordt droom een echte moord
Wanneer de droom van Aylan
Onbarmhartig werd en wordt vermoord.*

— Minister van staat Mark Eyskens —

Deze wereld heeft nood aan politieke leiders die:

- verder kijken dan de volgende verkiezingen, laat staan de opiniepeilingen, en dus ook oog hebben voor de problemen die op langere termijn er zeker zitten aan te komen, zoals de klimaatopwarming**
- durven ingaan tegen negatieve trends in de maatschappij**
- kiezen voor een vredesnarratief en diplomatie in plaats van bewapening en een oorlogsnarratief**
- principieel durven zijn (vb verbieden van massavernietigingswapens) en pragmatisch zijn wanneer het moet (vb een vredesakkoord stimuleren tussen Oekraïne en Rusland)**

— Tom Sauer, professor Internationale Politiek aan de Universiteit Antwerpen en bestuurder bij Pax Christi Vlaanderen —
